

יום רביעי, י"ב באדר תשפ"ה

12 במרץ 2025

נאומו של מפקד פיקוד הדרום היוצא, אלוף יניב עשור:

"בתנ"ך לא נמצא הביטוי המשובש של ימינו- 'לרדת' לנגב בתנ"ך – 'עלו' הנגבה"! כך כתב דוד בן גוריון שקבע כי בנגב יבחן העם. זהו אות וסימן גם עבורנו: לעלות בנגב – ובגנב, לטפס מעלה בסולם המעשה הציוני, להוביל קדימה את דור הניצחון.

הרמטכ"ל,

רב-אלוף אייל זמיר,

מפקד פיקוד הדרום היוצא,

ידידי אלוף ירון פינקלמן,

עמיתיי ושותפיי לדרך, אלוףי צה"ל, מפקדים וחיילים, אנשי פד"ס היקרים; בני המשפחות השכולות – אני מצדיע מעומק ליבי לגבורת יקיריכם; מבקש לשלוח איחולי החלמה לאחינו הפצועים.

אנשי ההתיישבות הנפלאים, שלמענם אנחנו כאן – חלוצים אמיתיים, האוחזים במחרשה, מפריחי הנגב. משפחת פינקלמן היקרה, ומשפחתי שלי הצופים בנו מרחוק. אתם המשענת האיתנה – שותפים מלאים לדרך. מכובדיי כולם.

כאן, ברצועת עזה – אל מול נתיב העשרה, וקיבוץ יד מרדכי הקרוי על שמו של מרדכי אנילביץ', מפקד מרד גטו ורשה. שכתב במכתבו האחרון, "חלום חיי קם והיה, הייתי עד ללחימה מופלאה ומלאת גבורה של הלוחמים היהודים." כאן, אני מקבל על עצמי בחרדת קודש את צו השליחות לפקד על פיקוד הדרום. שואב כוחות מגבורתם של חיילי וחיילות צה"ל, מהמנהיגות של המפקדים, המסירות וההתגייסות האדירה של חיילי המילואים, התמיכה והגיבוי של בני ובנות הזוג. מתחזק מהערבות ההדדית, ההזדהות העמוקה והתפילה הזכה שנישאת בכל בית בישראל לשלום חיילי צה"ל ולשחרור כל אחיינו החטופים. היום, כשמקל השליחים בפיקוד הדרום נמסר לידיי, תודתי הכנה נתונה לך – ירון, על עשייתך הנאמנה ומנהיגותך העוצמתית והנחושה מאז פרוץ המערכה.

יום רביעי, י"ב באדר תשפ"ה

12 במרץ 2025

יום שמחת תורה השחור, שבעה באוקטובר, היה רגע של מבחן לאומי. פלישת אויבינו ליישובי הנגב המערבי טלטלה את כולנו.

הרצחנות האכזרית, ההתעללות והחטיפה, החורבן והשריפה – כל אלה העמידו אותנו בפני הכרעה שאין חדה ממנה: לקרוס תחת כובד המהלומה, מושפלים עד עפר ושפופי קומה – או לקום על גלינו, לזקוף קומה ולהשיב מלחמה שעה.

פיקוד הדרום, בראשותך ירון, דבק ללא היסוס באפשרות השנייה. החוסן המנטלי שגילית חרף האחריות העצומה שעל כתפייך, ובדידותו של המפקד. המחויבות והמסירות ללא-פשרות, 523 ימים לא עזבת את מרחב הפיקוד. כל אלו שידרו מסר ברור לכוחות השטח בסדיר ובמילואים. הם הסתערו על רחובות עזה, על כיכרות חאן יונס, על מנהרות-הטרור ברפיח. לכולם היה ברור: לא חוזרים עד שמבצעים, וצו הביצוע – הוא ניצחון!

על בסיס ההישגים הרבים והבולטים עד כה תחת מנהיגותך ירון – אנחנו נמשיך בנחישות לחתור עד שנשלים את המשימה. "לא נשוב אחור, ודרך אין אחרת".

הרמטכ"ל,

תודה על האמון ועל הפקדת המשימה הקדושה בעת זו בידי. עלינו מוטלת האחריות והחובה להמשיך ולחתור בדבקות עד השגת הניצחון. ואיך מנצחים בפועל במלחמה הנוכחית? מה עלינו לעשות הלכה למעשה?

אני מבקש לסמן שתי משימות, ששתיהן יחד – בו-זמנית – מרכיבות את מצפן הדרך: המשימה הראשונה – השמדת מחבלי החמאס עד תום. מי שחרת על דגלו את חיסולנו, וביקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד מי ששואף להקים במקום ישראל מדינה ג'יהאדיסטית מהים עד הנהר – שבטקס החזרת חטופים עומד על במה שבה כתוב "הציונות לא תנצח" יפגוש את נחת הזרוע ועוצמת הרוח האדירה של חיילי צה"ל.

המשימה השנייה – השבת אחינו הנתונים בצרה ובשביה, החיים והחללים. אנחנו זוכרים את החטופים בכל רגע. מחסירים איתם נשימה. מביטים בעיני משפחותיהם בנמיכות קומה. כל חיילי צה"ל נושאים בליבם את השבועה "כולם בשביל אחד". החזרתם הביתה היא מרכיב בזהות שלנו, במי שאנחנו, כצבא וכחברה.

יום רביעי, י"ב באדר תשפ"ה

12 במרץ 2025

אחיי תושבי הנגב המערבי, אתם תבנית נוף מולדתי.
כאן נולדתי, לכאן אני שייך, למושב מבטחים – מושב של חקלאים שורשיים, אנשי אדמה מלאי
שמיים. בזכות אבי, חנניה זכרו לברכה, ובזכות אמי, מזל, תיבדל לחיים ארוכים – מאז ומתמיד
הוקרתי את מפריחי השממה, שזורעים באמונה וקוצרים ברינה. עלינו לספק לכם מעטפת
מחודשת של הגנה. אנחנו נשמור – ואתם תבנו. אנחנו נגן – ואתם תשקמו. וכך, אט אט, נרכוש את
אמונכם.

מכובדיי,
לפני שבעה עשורים – כשנרצח רועי רוטברג מקיבוץ נחל עוז, ביד זדונית – הספיד אותו משה דיין
וכך אמר:

"זו בררת חיינו – להיות נכונים וחמושים,

חזקים ונוקשים,

או כי תישמט מאגרופנו החרב –

וייכרתו חיינו".

נכונים הדברים, כבשעת אמירתם, גם להיום. נאחוז בחוזקה בחרב – נשקנו – כדי להגן על מרחבי
הדרום: ממפרץ אילת עד פסגת המצדה, מפאתי סיני למישורי הערבה, ומצעדנו גם לא יידום בין
עזה לרפיח. ולא נחדל עד הניצחון, "כי נצח ישראל לא ישקר".

תודה, ובהצלחה לכולנו!